

Број:001061571 2026 59011 004 000 012 005 04 003

Деловодни број: 1-04-3400-4/26-2

Датум: 17.03.2026.

Београд

ИЗВЕШТАЈ

о резултатима спроведених јавних консултација о Нацрту правилника о начину обрачуна нето трошка јавног поштанског оператора и начину остваривања права на накнаду услед неправедног финансијског оптерећења

На основу члана 37. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС”, број 35/23, у даљем тексту: ЗЕК), Регулаторно тело за електронске комуникације и поштанске услуге (у даљем тексту: Регулатор), објављује Извештај о резултатима спроведених јавних консултација о Нацрту правилника о начину обрачуна нето трошка јавног поштанског оператора и начину остваривања права на накнаду услед неправедног финансијског оптерећења, у даљем тексту: Нацрт правилника).

Доношење наведеног правилника иницирано је доношењем Закона о поштанским услугама („Службени гласник РС”, број 19/25, у даљем тексту: Закон), који је Народна скупштина Републике Србије донела на Првој седници Првог редовног заседања у 2025. години, 6. марта 2025. године и који је ступио на снагу 14. марта 2025. године.

Регулатор је припремио Нацрт правилника и у складу са чл. 36. и 37. ЗЕК-а, спровео јавне консултације у периоду од 2. фебруара до 3. марта 2026. године, како би све заинтересоване стране биле благовремено и правилно информисане о предложеним решењима, чиме би се омогућило да дају свој допринос даљем унапређењу предложених решења.

Текст Нацрта правилника објављен је на званичној веб презентацији Регулатора <https://www.ratel.rs/cyr/blog-posts-view-all/javne-konsultacije-o-nacrtu-pravilnika-o-nacinu-obracuna-neto-troska-javnog-postanskog-operatora-i-nacinu-ostvarivanja-prava-na-naknadu-usled-nepravednog-finansijskog-opterecenja>

као и на порталу Е-консултације, а сва заинтересована лица била су у могућности да своја мишљења о предмету јавне консултације доставе у писаном или електронском облику.

Као резултат спроведених јавних консултација, Регулатору је доставио мишљење јавни поштански оператор Пошта Србије д.о.о.

У наставку Регулатор даје одговоре на достављено мишљење.

Мишљење учесника јавних консултација – Пошта Србије д.о.о:	Одговор Регулатора
На Нацрт Правилника	
У члану 3. Нацрта правилника о начину обрачуна нето трошка јавног поштанског оператора и начину остваривања права на накнаду услед неправедног финансијског оптерећења предлаже се додавање новог става који би гласио: „У поступку сачињавања обрачуна нето трошка ЛПО може ангажовати независно ревизорско тело, у складу са законом којим се уређују поштанске услуге“, а што је аналогно члану 4. Нацрта правилника, у коме се наводи да Регулатор може ангажовати независно ревизорско тело у поступку провере обрачуна, а што је такође у складу са Законом.	Примедба је размотрена и предложени текст измене се прихвата. Ово из разлога што је право ЛПО да у поступку сачињавања обрачуна нето трошка ангажује независно ревизорско тело прописано одредбом члана 36. став 3. Закона. У члану 3. овог правилника додаје се став 2. који гласи: „У поступку сачињавања обрачуна нето трошка ЛПО може ангажовати независно ревизорско тело, у складу са законом којим се уређују поштанске услуге“.
С обзиром на то да у Закону није дефинисана као обавеза, поставља се питање да ли ЛПО има обавезу израчунавања нето трошка уколико не жели да наплати накнаду, односно да ли је подношење захтева од стране ЛПО обавеза или пословна одлука. Наше разумевање је да се обрачун нето трошка везује искључиво за могућност остваривања накнаде за неоправдано финансијско оптерећење, односно улазак Републике Србије у Европску унију. Да ли се захтев за остваривање накнаде подноси годину дана унапред?	Примедба је размотрена и предлог се делимично прихвата: Члан 3. став 1. мења се и гласи: „Уколико ЛПО одлучи да оствари право на накнаду нето трошка, најкасније до 31. јула текуће године за претходну годину, доставља Регулатору обрачун нето трошка насталог обављањем универзалне поштанске услуге, у форми табела и остале документације прописане тач. 10. и 11. Методологије, у писаном и електронском облику.“ Појашњење: Закон не обавезује ЛПО да израчуна или достави нето трошак, осим уколико жели да поднесе захтев за накнаду. Припрема обрачуна нето трошка је, стога, пословна одлука која је искључиво повезана са могућношћу добијања надокнаде за неправичан финансијски терет. Поједностављено, то је право, а не обавеза, како је и прописано чланом 36. став 1. Закона о поштанским услугама. Ако оператор одлучи да затражи накнаду, тада се пријава, укључујући обрачун нето трошка, мора доставити Регулатору до 31. јула текуће године (X), за претходну календарску годину (X-1).

	Према најбољој пракси ЕУ, механизам нето трошка није само инструмент за надокнаду, већ и прилика за именованог оператора да покаже транспарентност, оперативну дисциплину и дугорочну финансијску одрживост. Такође, на крају, нето трошак помаже ЛПО-у да покаже спремност за будућу интеграцију Србије у ЕУ.
На Методологију за начин обрачуна нето трошка универзалне поштанске услуге (у даљем тексту: Методологија):	
Примедба је дата на терминологију која је коришћена при изради, како технолошку тако и економску, у смислу нејасних технолошких термина и израза, као и нејасних скраћеница у формулама које су дате у нацрту. С тим у вези, предлажемо да се наведена терминологија и скраћенице у формулама ускладе са терминима из законодавства наше земље и уподобе српском језику. У наставку испод су примери.	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. У Методологији је извршена корекција где је то сврсисходно.
У тексту документа користе се различити термини за исти појам: „нето трошак универзалне поштанске услуге/нето трошак универзалне услуге/нето трошак УСО“.	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. Због уједначавања терминологије усваја се јединствени термин „нето трошак универзалне поштанске услуге“, или скраћено „нето трошак“.
Скраћеница УСО не би требало да буде написана ћирилицом (стр. 3, 4, 7, 8, 16.), већ латинично како је наведено на страницама 11, 13, 16, 20, 22, 27. Предлог је да се користе скраћенице из српског језика - УПУ или енглеског језика на латиници.	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. Кориговано у целом документу. У методологији се за обавезу пружања универзалне поштанске услуге користи скраћеница USO (Universal service obligation – скраћено USO).
Термин „прекомерно оптерећење“ који се учестало користи у Методологији, не наводи се у Закону у коме је заступљен термин „неправедно оптерећење“.	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. Термин: „прекомерно оптерећење“ замењује се термином: „неправедно оптерећење“.
Исти термин „обавеза пружања универзалне поштанске услуге“ у Нацрту методологије има више варијација: „универзалне обавезе/обавезе универзалне поштанске услуге/обавезе универзалне услуге/обавезе пружања универзалне услуге“.	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. Усваја се термин: „обавеза пружања универзалне поштанске услуге“ и у складу са тим извршена је корекција у тексту методологије.

Уместо речи „контрафактуал“ предлага се коришћење адекватне/их речи у српском језику (секција 2. страна 4.)	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. У тачки 2. став 3. термин: „контрафактуалу“ замењује се термином: „претпостављеном (алтернативном)“.
Уместо текста „које ЈПО, уколико би пословао према тржишним правилима, не би пружао услуге“ треба да стоји „којима ЈПО, уколико би пословао према тржишним правилима, не би пружао услуге“ (секција 3. тачка 3, страна 5.).	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. У тачки 3. подтачка 3. речи: „које ЈПО, уколико би пословао према тржишним правилима, не би пружао услуге“ замењују се речима: „којима ЈПО, уколико би пословао према тржишним правилима, не би пружао услуге“.
У алинеји која се односи на ванредне трошкове наводи се термин „корпоративно угоститељство“ који би требало заменити речју „репрезентација“, што је у духу српског језика (секција 3. тачка 7. страна 6).	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. У тачки 3. подтачка 7. алинеја 5. речи: „корпоративно угоститељство“ замењује се речју: „репрезентација“.
У секцији 4. тачка 2. на страни 7. потребно је преформулисати другу реченицу која почиње „Уколико ЈПО не би имао обавезу достављати поштанске пошиљке....“ У тачки 3. потребно је преформулисати термин „обавеза одржавања доставе“ тако да гласи „обавеза вршења доставе“. У тачки 4. треба преформулисати другу реченицу која почиње са „Уколико не би постојао захтев за пружањем нерегистрованих писама....“	Примедба је размотрена и предлог се делимично прихвата. У тачки 4. подтач. 2. и 4, није потребно мењати предложену формулацију јер је њено значење јасно и недвосмислено. У тачки 4. подтачка 3. речи: „обавеза одржавања доставе“ замењују се речима: „обавеза вршења доставе“.
У секцији 6. ставу 2. тачки а), на страни 9, термин „густина становништва“ треба да гласи „густина насељености“, а у тачки е) термин „густина поштанске услуге“ треба да гласи „густина приступних тачака“.	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. У тачки 6. став 3. подтачка а), речи: „густина становништва“ замењују се речима: „густина насељености“. У тачки 6. став 3. подтачка е), речи: „густина поштанске услуге“ замењују се речима: „густина приступних тачака“.
Текст у латиничном фонту: „Српí – troškovi univerzalne poštanske usluge i svih ostalih usluga pojedinačne jedinice poštanske mreže“ треба променити у текст са ћириличним фонтом (секција 7. тачка А) страна 10).	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. У тачки 7. подтачка А) измењена је латинична формулација у ћириличну.

Текст „Приход од камата настаје због унапред плаћене поштарине, јер су поштанске марке унапред плаћена услуга ЈПО“ треба да гласи: „Приход од камата настаје због унапред наплаћене поштарине, јер су поштанске марке унапред наплаћена услуга ЈПО“ (секција 7. тачка F) подтачка 5) страна 13)	Примедба је размотрена и предлог се прихвата. У тачка 7. подтачка F) набрајање 5), Приходи и расходи од камата услед одложеног плаћања дуга, прва реченица мења се и гласи: „Приход од камата настаје због унапред наплаћене поштарине, јер су поштанске марке унапред наплаћена услуга ЈПО, што је ефекат једнак зајму без камата“.
Потребно је прецизирање критеријума ефикасности оператора и извора података у смислу одговора на питање шта је репер ефикасног оператора (интерни benchmark, међународни упоредиви оператори или нормативни модел), односно да ли је то ефикасни оператор у земљи, Европи, свету.	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата: Методологија не утврђује једну јединствену дефиницију „ефикасног оператора“, јер међународна регулаторна пракса препознаје више важећих приступа. Избор референтног оквира зависи од доступности података, националног контекста и циља да се обезбеди реална и пропорционална корекција ефикасности. Методологија, стога, дозвољава употребу једног или комбинације следећих критеријума: 1. интерни показатељи ефикасности (историјско поређење/анализа трендова) 2. међународни показатељи ефикасности (упоредни поштански оператори) 3. нормативни модели ефикасности (DEA, SFA, анализа граница – Frontier analysis)
Који су разлози за неприхватање метода потпуне алокације трошкова? Имајући у виду да Пошта Србије сваке године усавршава методологију рачуноводственог раздвајања и обрачуна трошка универзалне услуге, да ли постоји препрека да се настави са унапређењима и применом истог метода и кроз обрачун нето трошка који представља прекомерно финансијско оптерећење?	Питање је размотрено и даје се следеће објашњење: Метод потпуне алокације трошкова (<i>FAC</i>) није прихваћен јер није у складу са Директивом ЕУ о поштанским услугама (у даљем тексту: Директива ЕУ) и не идентификује на исправан начин нето трошак који се може избећи, а који се може приписати обавези пружања универзалне поштанске услуге. Унапређења у систему обрачунских трошкова ЈПО-а су добродошла и корисна, али она не могу учинити <i>FAC</i> компатибилним са принципима које захтева ЕУ за компензацију нето трошка, јер: • чак ни савршена рачуноводствена сепарација не идентификује трошкове који се могу избећи,

	• <i>FAC</i> може да укључи трошкове који нису повезани са обавезом пружања универзалне поштанске услуге (нпр. стратешки вишак капацитета, неефикасност, менаџерске одлуке), • методологија ЕУ захтева процену процеса који не би постојали у комерцијалном сценарију (нпр. смањена мрежа, смањена учесталост доставе, мање поштанских центара). У складу са најбољом праксом ЕУ, метод „комерцијалног сценарија“ представља приступ који обезбеђује транспарентност, спречава прекомерну надокнаду и одражава понашање ефикасног оператора без регулаторних обавеза. Другим речима, компензација заснована на <i>FAC</i>-у би надокнађивала сваки губитак приписан обавези пружања универзалне услуге, без обзира на потенцијалне неефикасности или „лоше комерцијалне одлуке“ донете како би се увећао износ потраживања.
Потребно је кратко појашњење које конкретне слабости <i>FAC</i> и <i>Net Avoidable Cost</i> метода се превазилазе и зашто је комерцијални сценарио најадекватнији у датом регулаторном окружењу. Које методе су примењене у осталим европским земљама (нпр. Немачка, Италија, Грчка...)?	Питање је размотрено и даје се следеће објашњење: <i>FAC</i> метод је неспојив са дефиницијом нето трошка у ЕУ, јер не мери разлику између пословања са и без обавезе пружања универзалне услуге (<i>USO</i>). Кључне слабости су: • <i>FAC</i> алоцира све трошкове, а не само трошкове који се могу избећи, • <i>FAC</i> не може да моделује алтернативни сценарио који захтева Директива ЕУ, • <i>FAC</i> је експлицитно одбачен у пракси ЕУ. Метод <i>NAC</i> (<i>Net Avoidable Cost</i>) представља унапређење у односу на <i>FAC</i>, али и даље има ограничења када се користи самостално: • <i>NAC</i> обично процењује само оперативне јединице и не одражава стратешке промене у понашању, нпр. елиминацију целих делова мреже, • <i>NAC</i> без комерцијалног сценарија не може да обухвати тржишне ефекте, нпр. нову логику рутирања. Комерцијални сценарио представља стандардни приступ у ЕУ и директно одговара члану 7. Директиве 97/67/ЕС (измењене Директивом

	2008/6/ЕС). Земље попут Италије и Грчке такође су користиле комерцијални модел, јер је Директива ЕУ обавезујућа за све државе чланице које желе да активирају механизам компензације.
Да ли у секцији 3, тачки 2, на страни 5, треба да постоји алинеја b)? Да ли ово значи да треба да се тачно одреде географске области у којима Пошта Србије не би пружала услуге уопште или по јединственим ценама?	Питање је размотрено и даје се следеће објашњење: ЈПО мора да покаже шта би се догодило када не би постојала обавеза пружања универзалне поштанске услуге (<i>USO</i>). У таквом чисто комерцијалном сценарију, поједина подручја природно више не би имала услугу, или услуга не би била нуђена по јединственим ценама, јер то не би било финансијски одрживо. Управо то захтева Директива ЕУ када дефинише нето трошак као разлику између начина на који оператор послује са <i>USO</i> и начина на који би пословао без <i>USO</i>. Због тога та подручја морају бити идентификована, али искључиво као део унутрашњег моделовања комерцијалног сценарија, а не као стварна пословна одлука.
Нето трошак би требало да представља реални терет Поште Србије. Формулацијом из тачке 4, секције 3, на страни 5, нису узета у обзир ограничења под којима Пошта послује, а претпостављена је идеална ситуација у теорији са најнижим трошковима. Ово имплицира да постоји могућност неприхватања начина обрачуна нето трошка који би био примењен, те поменута формулација није прихватљива.	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата: Намера ове одредбе није да занемари стварна ограничења у којима ЈПО послује, нити да наметне неки нереалан „идеалан“ модел. Формулација једноставно одражава захтев Директиве ЕУ о поштанским услугама, која прописује да се нето трошак мора израчунати као разлика између пословања са <i>USO</i> и пословања под нормалним комерцијалним условима. Међутим, пословање са <i>USO</i> треба посматрати „по најнижој могућој цени“, што значи, на трошковно ефикасан начин. Ово нужно подразумева идентификовање најисплативијег начина на који би се универзална поштанска услуга могла пружати (у актуелном сценарију), не да би се он наметнуо, већ да би се осигурало да у обрачун не уђу неефикасности које би се могле избећи. Циљ није одбацивање постојеће методологије оператора, већ обезбеђивање да нето трошак заиста одражава стварно оптерећење <i>USO</i>-а, а не трошкове који произилазе из унутрашњих организационих неефикасности у актуелном сценарију.

	Независно ревизорско тело или Регулатор могу, наравно, узети у обзир практична и оперативна ограничења када процењују представљени актуелни сценарио, као и предложени комерцијални сценарио.
На који начин се утврђују трошкови смањења трошкова пружања других услуга услед синергијских ефеката пружања универзалне услуге (секција 3. тачка 5. страна 6)?	Питање је размотрено и даје се следеће појашњење: Смањење трошкова пружања других услуга услед синергијских ефеката одређује се идентификовањем оних трошкова који опадају у комерцијалном сценарију, јер се одређени фиксни и заједнички ресурси ефикасније користе када је <i>USO</i> мрежа мања. Другим речима, када би ЈПО пословао са мање приступних тачака, мање транспортних и доставних рута или поједностављеном поштанско-логистичком мрежом (као што је моделовано у комерцијалном сценарију), део пратећих трошкова који се тренутно деле на све услуге - <i>USO</i> и не-<i>USO</i> - такође би се смањило. Типични примери смањења трошкова заснованих на синергијама укључују: • ниже трошкове објеката и инфраструктуре, • ниже административне и помоћне трошкове, • смањене ИТ, транспортне или режијске трошкове сортирања који се распоређују на све услуге, • мање потребног особља и менаџерских ресурса, • ниже трошкове амортизације имовине која не би била потребна без <i>USO</i> обавеза.
Предлажемо да се у секцији 3. тачки 5. на страни 6, избрише алинеја 4, која гласи: „остале директне и индиректне користи које утврђује РАТЕЛ“, а ради прецизнијег и транспарентнијег дефинисања критеријума за обрачун и избегавања могућих нејасноћа у његовој примени.	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата. Ова клаузула је неопходна јер правила ЕУ захтевају одбитак свих стварних користи повезаних са <i>USO</i>-ом, укључујући и оне које се не могу унапред у потпуности набројати. Њено уклањање би створило ризик од прекомерне компензације и довело у сукоб са Директивом ЕУ.
Да ли РАТЕЛ има дефинисану методологију по којој је одређено који трошкови су економски неodobрени и да ли је може доставити Пошти Србије, односно да ли је одређивање ових трошкова препуштено слободној процени? (секција 3. тачка 7. страна 6)	Питање је размотрено и даје се следеће објашњење: Идентификацију економски неоправданих трошкова врши ЈПО, узимајући у обзир категорије дефинисане у тачки 3. подтачка 7.

Да ли се подаци из секције 7. референцирају на Табелу 2?	Питање је размотрено и даје се следеће објашњење: Табела 2. обезбеђује основне податке о трошковима и приходима за сваку пошту, који се затим користе у тачки 7. за израчунавање: • уштеда на приступним тачкама (ΔCNCi), које захтевају Rci и Cci из Табеле 2; • пренетих прихода и трошкова (Rsi, Csi), који се граде на истим изворним подацима; • идентификације пошта које послују са губитком ($\text{Cspi} > \text{Rspi}$), што такође користи вредности из Табеле 2.
Наслов колоне 3 из Табеле 2. потребно је променити у „укупни трошкови“.	Примедба је размотрена и извршена је корекција у циљу прецизирања врсте података. У Табели 2. у колони 4., назив: „Укупни трошкови у РСД (Cspi)“, мења се у: „Трошкови у РСД (Cspi)“.
Ослобођење универзалне поштанске услуге од ПДВ-а не представља корист за Пошту Србије, јер истовремено са ослобађањем од ПДВ-а Пошта нема право на одбитак претходног ПДВ-а, тако да улазни ПДВ представља додатни трошак. Корист имају наши корисници, али се трошкови Поште у пружању услуге повећавају. У складу са тим, позицију која се односи на пореске олакшице не треба укључивати у погодност и индиректне користи (секција 7. тачка F) подтачка 1) страна 12).	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата. Према правилима ЕУ, у прорачуну је неопходно упоредити порески положај са и без <i>USO</i>-а, због чега се ставка која се односи на корист по основу ПДВ-а задржава. У обрачун се укључује само нето ефекат ПДВ-а, тако да, ако ЛПО нема никакву пореску предност, вредност ове користи је нула. На тај начин се обезбеђује да је прорачун фер, транспарентан и у складу са правилима ЕУ.
Пружање УПУ је законска обавеза, а не погодност. Углед Поште постоји деценијама и не заснива се на пружању УПУ. У пракси је изузетно тешко доказати да се корисник опредељује за експрес услугу баш зато што Пошта има обавезу пружања УПУ. Такође, не постоји јасна и мерљива узрочна веза између те обавезе и остваривања комерцијалних прихода, а евентуалне репутационе користи не могу се поуздано квантификовати. У складу са тим,	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата. У Методологији се не потврђује да је целокупан углед или бренд ЛПО-а створен захваљујући <i>USO</i>-у. Уместо тога, препознаје се да статус национално одређеног, законом гарантованог даваоца универзалне поштанске услуге доноси додатни ниво поверења, кредибилитета, видљивости и сигурности за кориснике, и да се тај инкрементални ефекат мора одразити у обрачуну.

позицију која се односи на повећан углед компаније и вредност бренда због статуса ЛПО не треба укључивати у индиректне користи (секција 7. тачка F) подтачка 2) страна 12).	У Методологији се, дакле, не претпоставља да корисници бирају експресне или комерцијалне услуге зато што постоји <i>USO</i>. У њој се само констатује да законски именован статус даваоца универзалне поштанске услуге пружа оператору основни ниво видљивости, препознатљивости бренда, поверења корисника и перципираног квалитета, што се у пракси државне помоћи ЕУ препознаје као индиректна корист.
Пошта Србије постојећу инфраструктуру не користи у склопу добровољне маркетиншке активности, већ ЛПМ, поштански сандучићи, возила, поштари и сл. произилазе из законске обавезе пружања УПУ. Видљивост која настаје на овај начин не може поуздано и узрочно да се веже за остваривање додатних комерцијалних прихода, односно потенцијална корист не би нестала да се не пружа УПУ. Тешко је доказати да корисник услуга платног промета долази у Пошту због поштанских сандучића које је приметио. У складу са тим, позицију која се односи на повећане ефекте оглашавања услед већег броја пошта, поштанских сандучића, поштанских возила и поштара који носе лого ЛПО, не треба укључивати у индиректне користи (секција 7. тачка F) подтачка 3) страна 13).	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата. Ефекат оглашавања није укључен зато што верујемо да корисници бирају услуге због поштанских сандучића или возила. Он је укључен зато што правила ЕУ захтевају да се свака повећана видљивост која произлази из величине мреже универзалне поштанске услуге мора одбити, чак и ако је корист индиректна, ненамерна или мала. У Методологији се не претпоставља да корисници бирају услуге које се наплаћују зато што су видели поштански сандучић или поштанско возило. Она само бележи инкременталну видљивост и изложеност бренда коју давалац универзалне поштанске услуге добија зато што инфраструктура универзалне поштанске услуге мора да постоји и да буде присутна широм територије. То је управо начин на који Директива ЕУ дефинише користи: свака корист коју оператор остварује због својих обавеза или због свог привилегованог статуса мора бити одбијена, чак и ако оператор никада није имао намеру да је користи као маркетинг и чак и ако је та корист мала.
Марке се издају пре свега да би се обрачунавала поштарина и пружала УПУ. Филателија је споредна делатност и приход од ове делатности је минималан. У складу са тим, позицију која се односи на привилеговани приступ филателистичком тржишту не треба укључивати у индиректне користи (секција 7. тачка F) подтачка 4) страна 13).	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата. У Методологији се не полази од претпоставке да је филателија значајна комерцијална активност. Логика је једноставна: • ексклузивно право издавања поштанских марака постоји искључиво зато што је ЛПО именован као давалац универзалне поштанске услуге; • чак и ако су приходи мали, само ексклузивно право представља корист коју комерцијални оператор без <i>USO</i> статуса не би имао; • због тога се инкрементална вредност повезана са

	статусом даваоца универзалне поштанске услуге мора укључити као индиректна корист. Ако је стварни финансијски утицај минималан, и израчуната корист ће бити минимална или чак близу нуле, али ставка мора остати у Методологији ради усаглашености са правилима ЕУ и спречавања прекомерне компензације, коју Директива ЕУ строго забрањује.
Ефекти прихода и расхода од камата услед одложеног плаћања се поништавају, вредност прихода и трошкова по овом основу је минимална, трошкови укључивања ових позиција у обрачун превазилазе користи. У складу са тим, ову позицију не треба укључивати у индиректне користи (секција 7. тачка F) подтачка 5) страна 13.)	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата. Ова подтачка не може бити уклоњена јер и Методологија и Директива ЕУ захтевају да се све директне и индиректне користи повезане са статусом даваоца универзалне поштанске услуге процене, чак и ако је њихова вредност ограничена. Циљ није да се претпостави значајна корист, већ да се обезбеди да су све користи повезане са даваоцем универзалне поштанске услуге анализиране, као што захтевају правила ЕУ о државној помоћи. У случају да је вредност користи негативна, нула или минимална, ЛПО то може уредно израчунати и приказати у квантификацији нето трошка.
Пошта Србије нема ослобађања од дозвола за превоз, пореза на возила и сличних обавеза, те је предлог да се искључе из обрачуна (секција 7. тачка F) подтачка 6) страна 14).	Примедба је размотрена и предлог се не прихвата. Ова подтачка остаје ради усаглашености са правилима ЕУ, али с обзиром на то да ЛПО нема таква ослобађања, израчуната вредност биће нула и неће утицати на резултат нето трошка.
Ко утврђује основаност накнаде и шта подразумевају појмови „потребна“ и „пропорционална“ накнада (секција 8. тачка е) страна 16)?	Питање је размотрено и даје се следеће појашњење: Основаност захтева за компензацију утврђује Регулатор, на основу комплетног прорачуна нето трошка коју доставља ЛПО. То је у потпуности у складу са Директивом ЕУ о поштанским услугама, која захтева да национални регулатор провери прорачун и обезбеди да свака компензација: • буде неопходна – што значи да се могу надокнадити само неизбежни, доказани трошкови који су директно повезани са USO-ом, а не трошкови који проистичу из неефикасности, интерних одлука, комерцијалних активности или трошкови који би

	постојали и без <i>USO</i>-а; • буде пропорционална – што значи да компензација не може бити већа од стварног нето оптерећења које <i>USO</i> намеће оператору. Пропорционалност обезбеђује да ЛПО добије оно што је потребно да покрије неправедно оптерећење, али не више од тога, у складу са правилима ЕУ о државној помоћи. Оваквим приступом штите се: • оператор – који добија надокнаду за стварно, доказано оптерећење <i>USO</i>-ом, и • држава – спречавањем прекомерне компензације и обезбеђивањем пуне усаглашености са правом ЕУ.
Није јасно шта је критеријум за утврђивање величине три оператора која се пореде, као ни шта је у овом случају тржиште (секција 8. тачка f) страна 16).	Питање је размотрено и даје се следеће појашњење: Термин „три највећа поштанска оператора на тржишту“ не изазива нејасноће у примени и односи се на три највећа даваоца поштанских услуга који конкуришу на поштанском тржишту Републике Србије. Сврха примене овог бенчмарка је једноставно да се провери да ли је <i>EBITDA</i> маржа ЛПО-а значајно нижа од маржи које остварују други оператори активни на тржишту Републике Србије, што је неопходно за утврђивање да ли постоји неправедно финансијско оптерећење. Стога је релевантно „тржиште“ национално тржиште на којем давалац универзалне поштанске услуге конкурише. У пракси, Регулатор ће користити јавно доступне финансијске извештаје како би идентификовао три оператора са највећим приходима у области поштанских услуга у Републици Србији.
На који начин се израчунава износ тржишних користи које ЛПО остварује пружањем УПУ (секција 9. став 2, тачка f) страна 18), односно да ли се појам односи на индиректне користи из секције 7. тачка F)?	Питање је размотрено и даје се следеће појашњење: Тржишне користи у тачки 9. односе се на исте индиректне користи које су наведене и израчунате у тачки 7. подтачка F). Њихови износи се утврђују коришћењем формула из тачке 7. јер Директива ЕУ захтева да се од нето трошка одбију све предности које произлазе из статуса даваоца универзалне поштанске услуге.
Табела 7 на страни 28. није поменута у тексту Нацрта методологије. Шта представља извор података за исту?	Питање је размотрено и даје се следеће појашњење:

	Табела 7 је табела за усаглашавање. Њени подаци потичу из Табела 1–6 и из оперативних и рачуноводствених података које је доставио ЈПО. Она се користи од стране Регулатора за проверу конзистентности комерцијалног сценарија, у складу са захтевима ЕУ за спречавање прекомерне компензације.
--	---